

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.6

Szerző:

Cím:

A főváros jövedelmei

Forrás:

Világ

Bp.

1920 III. 5.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Típus

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 22. sz.

A főváros új jövedelmei

Még mindig nincsen kész a főváros idei költségvetése; még nem tudják a városházán, hogy mennyi lesz a deficit. Egyelőre csak azt tudják, hogy a fővárosnak minden rendelkezésre álló jövedelmi forrást igénybe kell vennie, ha nem akarja, hogy a közigazgatás szekere megakadjon. Másfél esztendő óta adósságszinálásból tartotta fenn magát a főváros háztartása. Husz, meg huszonöt millió koronás váltó kölcsönök segítettek ki a fővárost állandóvá vál pillanatnyi pénzzavaraiból. Ezekből a váltókölcsönökből fizették a tisztviselőket is, mert a folyó bevételek nem voltak elegendők a folyó kiadások fedezésére. A végletekig azonban ezt a fináncpolitikát sem lehet folytatni. Két héttel ezelőtt egy kétszázmillió koronás kötvénykölcsönt vett föl a főváros. Az remélték a városházán, hogy a közönség, mely mos előszeretettel investálja pénzét váltólatok részvényeibe és fixkamatozású papírokba: sokszorososan fogja tuljegyezni a főváros új kölcsönét. Azonban a város vezetőit ismét csalódás érte: a főváros ugyan megkapta a kétszázmilliót, de az aláírás mégsem sikerült úgy, mint ahogy sikerülhetett volna. Meglepő jelenség ez most, amikor a pénzes publikum szinte pánikszzerűen menekül a pénztől és abnormis kuraszon vásárolja még a nonvaleurókat is. Annak, hogy a főváros új kölcsönét nem jegyezték tul: oka lehet. Az egyik, hogy a vidék, a gazdag, a pénzdús vidék csaknem teljesen kimaradt a tranzakcióból. A másik ok, hogy rossz néven vették a fővárostól, hogy a régi kibocsátások kamatszelvényeit egy ideig nem váltotta be.

Ez az incidens természetesen nem zavarja azokat a pénzügyi tervezetéseket, melyeknek a főváros háztartásának rendbehozása a célja. Az új adókból, az illetékek és járulékok felvételéből körülbelül hetvenmillió korona új bevételre szeretne szert tenni a város. Nagyobb bevételt várnak a vigalmi adóból, a telekátírási díjból: 5 millió koronát, a városi vámbevételekből 8 millió koronát, a helypénzekből 3.5

millió koronát; a telekértékadóból 16.5 millió koronát, a közlekedési adóból legalább 20 millió koronát remélnék. Természetesen mindent el akar követni a főváros, hogy részt kapjon azokból az állami adókból is, melyeknek eddig nem volt városi pótlékuk. Ilyen a jövedelemadó pótléka, melyet ha a város megkapna az államtól, akkor 13.5 millió koronával emelkednék az évi jövedelme; ilyen a vagyonszó pótlék, amelyből évi 5 millió korona új jövedelme remélnék a városházán. A főváros kérte a kormányt, hogy engedje át neki a házbéradót is. Természetesen ennek az átengedésnek csak úgy lenne értelme, ha az állami házbéradó átengedése mellett a fővárosnak joga lenne továbbra is megpótlékolni a házbéradót. 1917-ben körülbelül 21 millió korona volt a budapesti házak állami adója, a 45%-os városi adópótléka pedig 14.7 millió volt.

A házadó átengedése régi vesszőparipája a főváros pénzügyi kormányzatának. Sőt a kommunáknak, amikor — mint emlékeztetés — szocializáltak a bérházakat — azzal a tervvel is foglalkoztak, hogy átengedik a fővárosnak a budapesti házak egész bérjövödelmét, körülbelül évi 200 millió koronát. Ez a 200 millió lett volna a főváros egyetlen jövedelme. Ez a terv azonban hamar kutba esett, mert a kommunáknak fináncpolitikusi nagyon hamar belátták, hogy a bérházak kommunizálása nem is valami prima üzlet és a tatarozás és kezelés megeszi a jövedelmet.

Az adókon, illetékeken kívül természetesen emelni fogják a szolgáltatások — elsősorban a gáz- és villany-áram árát is, — sőt természetesen emelni fogják a községi pótdadót is. Hogy mennyivel fogják emelni a községi pótdadót? Amennyivel lehet. Minden százalékemelés hétszáz ezer korona bevétel-többletet jelent. Mikor a pótdadó az állami adó 33%-a volt, akkor 23.17 millió volt a bevétel; mikor 45%-os lett a pótdadó, a bevétel 31.5 millió koronára emelkedett. A városházán most csak annyi százalék-emelést akarnak emelni a községi adót, amennyivel föl-
tétlenül szükséges; és csak annyi százalékkal fogják emelni, amennyivel — lehet.

ros házinyomdája 1919.